

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK JMÉNEM REPUBLIKY

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátě složeném z předsedkyně JUDr. Marie Součkové a soudců JUDr. Jaroslava Vlašína a JUDr. Milana Kamlacha v právní věci **žalobce S. M.**, proti **žalovanému Ministerstvu práce a sociálních věcí**, se sídlem Na Poříčním právu 376/1, Praha 2, v řízení o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 24. 8. 2004, čj. 2004/37435-212, vedené u Městského soudu v Praze pod sp. zn. 1 Cad 57/2004, o kasační stížnosti žalobce proti usnesení Městského soudu v Praze ze dne 29. 9. 2004, čj. 1 Cad 57/2004 - 24,

t a k t o :

- I. Kasační stížnost **s e z a m í t á .**
- II. Žalovanému **s e n e p ř i z n á v á** právo na náhradu nákladů řízení o kasační stížnosti.

O d ů v o d n ě n í :

Rozhodnutím žalovaného ze dne 24. 8. 2004, čj. 2004/37435-212, bylo zamítnuto odvolání žalobce proti rozhodnutí Krajského úřadu Olomouckého kraje, odboru sociálních věcí, ze dne 21. 5. 2004, čj. OSV/3585/04/SD/KR, a toto rozhodnutí potvrzeno. Uvedeným rozhodnutím správního orgánu prvního stupně bylo rozhodnuto, že pracovníci odboru sociálních věcí Krajského úřadu Olomouckého kraje nejsou vyloučeni z projednávání ve věci odvolání vedeného u Krajského úřadu Olomouckého kraje pod sp. zn. OSV/3518/04/SD-99/KR.

Proti rozhodnutí žalovaného podal žalobce v zákonné lhůtě správní žalobu u Městského soudu v Praze, v níž požádal o ustanovení zástupce pro toto řízení. Usnesením Městského soudu ze dne 29. 9. 2004, čj. 1 Cad 57/2004 - 24, byla zamítnuta žádost žalobce o ustanovení zástupce. V odůvodnění soud uvedl, že nejprve posuzoval splnění předpokladu osvobození žalobce od soudních poplatků. Přitom bylo z rozhodnutí České správy sociálního

zabezpečení ze dne 27. 10. 2003 zjištěno, že žalobci byla zastavena výplata částečného invalidního důchodu od 2. 12. 2003 z důvodu, že se nepodrobil vyšetření zdravotního stavu. Soud proto dospěl k závěru, že žalobce nesplňuje předpoklady pro osvobození od soudních poplatků, neboť skutečnost, že nemá žádný příjem, si žalobce způsobil sám, protože se nepodrobil vyšetření zdravotního stavu, pročež mu byla zastavena výplata částečného invalidního důchodu. Vlastní vinou se tedy žalobce dostal do situace, v níž nepobírá částečný invalidní důchod; dále podle soudu nelze učinit závěr o splnění předpokladů pro osvobození od soudních poplatků také proto, že žalobce je spoluvlastníkem nemovitosti. Jelikož nebyla splněna tato podmínka nezbytná pro ustanovení zástupce žalobci, shledal soud za nadbytečné zkoumat podmínku další, a návrh na ustanovení zástupce pro řízení o žalobě zamítl.

Proti tomuto usnesení podal žalobce v zákonné lhůtě kasační stížnost téměř nečitelného obsahu, v níž žádá jeho zrušení s tím, že napadené usnesení je zmatečné, nepřezkoumatelné a nicotné. Stěžovatel poukázal na to, že celé řízení je podle zákona ČNR č. 549/1991 Sb., o soudních poplatcích, ve znění pozdějších předpisů, osvobozeno od soudních poplatků; soud podle žalobce navíc nepředložil žádné rozhodnutí týkající se částečného invalidního důchodu a žádné další důkazy. Stěžovatel dále upozornil na to, že dosud nebylo rozhodnuto o jeho návrhu na přiznání odkladného účinku žalobě, pročež se žalobce nachází ve stavu hmotné nouze. Žalobce dále bez bližšího odůvodnění namítl porušení čl. 37 odst. 2, čl. 3 odst. 3, čl. 30 odst. 2 Listiny základních práv a svobod, a požádal o to, aby mu byla ustanovena zástupkyně pro řízení o kasační stížnosti advokátka Mgr. Pavla Frodlová. Stěžovatel závěrem navrhl, aby usnesení Městského soudu v Praze bylo zrušeno a věc vrácena tomuto soudu k dalšímu řízení; současně stěžovatel požádal o přiznání odkladného účinku kasační stížnosti.

Vyjádření žalovaného ke kasační stížnosti nebylo podáno.

Kasační stížnost je podle § 102 a násl. s. ř. s. přípustná a stěžovatel v ní namítá důvody odpovídající ustanovení § 103 odst. 1 písm. a) s. ř. s.; rozsahem a důvody kasační stížnosti je Nejvyšší správní soud podle § 109 odst. 2 a 3 s. ř. s. vázán. Nejvyšší správní soud přitom neshledal vady podle § 109 odst. 3 s. ř. s., k nimž by musel přihlédnout z úřední povinnosti.

Kasační stížnost není důvodná.

Důvodem podané kasační stížnosti je důvod uvedený v ustanovení § 103 odst. 1 písm. a) s. ř. s. Nesprávné posouzení právní otázky spočívá v tom, že je na správně zjištěný skutkový stav aplikován nesprávný právní závěr, popřípadě je aplikován správný právní názor, který je však nesprávně vyložen. Stěžovatel tento důvod kasační stížnosti specifikoval pouze tvrzením, že řízení před Městským soudem v Praze je od soudních poplatků osvobozeno ze zákona a proto nebylo nutné tento předpoklad zkoumat. Nejvyšší správní soud konstatuje, že tuto námitku neshledal důvodnou, neboť při rozhodování o ustanovení zástupce podle § 35 odst. 7 s. ř. s. je zapotřebí zkoumat předpoklad osvobození navrhovatele od soudních poplatků nezávisle na tom, zda řízení samotné je od soudních poplatků osvobozeno. Předpoklad osvobození navrhovatele od soudních poplatků je totiž jednou ze tří podmínek, jež je nutné kumulativně splnit pro ustanovení zástupce účastníku řízení. Předně je možné zástupce ustanovit pouze na návrh; dále je soud povinen u navrhovatele zkoumat předpoklad osvobození od soudních poplatků a posoudit, zda je ustanovení zástupce zapotřebí k ochraně práv navrhovatele. Skutečnost, že Městský soud v Praze nepřiložil k usnesení o neustanovení zástupce rozhodnutí České správy sociálního zabezpečení o zastavení výplaty

částečného invalidního důchodu, nemůže podle Nejvyššího správního soudu ovlivnit zákonnost rozhodnutí o neustanovení zástupce; odůvodnění rozhodnutí o neustanovení zástupce shledal být Nejvyšší správní soud dostatečným. Nad rámec rozhodnutí zdejší soud poznamenává, že by při rozhodování o ustanovení zástupce nebyla naplněna ani podmínka, že ustanovení zástupce je třeba k ochraně práv navrhovatele, neboť žalobce se žalobou domáhá přezkumu rozhodnutí o vyloučení pracovníků správního orgánu, jež je konstantní judikaturou správních soudů považováno za rozhodnutí, jímž se upravuje vedení řízení a je vyloučeno ze soudního přezkumu podle § 70 písm. c) s. ř. s. Za této situace by se tedy jednalo o zřejmě bezúspěšné bránění práva.

Nejvyšší správní soud po přezkoumání usnesení z hlediska stěžovatelem obecně formulovaných námitek ohledně porušení jeho práv garantovaných Listinou základních práv a svobod a k tvrzení o zmatečnosti a nepřezkoumatelnosti napadeného usnesení dospěl k závěru, že uvedené vady neshledal. Ohledně namítané nicotnosti soud poznamenává, že nicotnost se může vztahovat toliko ke správnímu aktu, nikoliv k rozhodnutí soudu. Rovněž nebylo možné přezkoumat námitku vůči tomu, že Městský soud v Praze nerozhodl o přiznání odkladného účinku žalobě, neboť předmětem přezkumu v řízení o této kasační stížnosti je pouze rozhodnutí o neustanovení zástupce stěžovateli a nikoliv řízení před Městským soudem v Praze jako takové. Soud prvního stupně nepochybil, když nerozhodoval o ustanovení zástupce pro řízení o této kasační stížnosti, neboť podle ustanovené judikatury Nejvyššího správního soudu není v řízení o kasační stížnosti proti usnesení krajského soudu o neustanovení zástupce podmínkou řízení zastoupení stěžovatele advokátem. Nejvyšší správní soud dospěl ze všech shora uvedených důvodů k závěru, že kasační stížnost není důvodná, a proto ji zamítl (§ 110 odst. 1 s. ř. s.).

O nákladech řízení o kasační stížnosti rozhodl soud podle ustanovení § 60 odst. 1 a 7 s. ř. s., neboť neúspěšnému žalobci náhrada nákladů řízení nepřísluší a žalovanému v souvislosti s řízením o kasační stížnosti žalobce žádné náklady nad rámec jeho úřední činnosti nevznikly.

P o u č e n í : Proti tomuto rozsudku **n e j s o u** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 11. května 2005

JUDr. Marie Součková
předsedkyně senátu